

sredstev se moramo pri tem posluževati: izobrazbe in organizacije.

Izobrazba je luč. Prižgimo jo, da bo svetila nam vsem. Kmetijska šola je velike važnosti. Res je draga, toda kdor zmore, naj gre. Denar, ki ga izdaš za kmetijsko šolo, se bo stoterno povračeval. Dosti je že pri nas bilo tečajev in predavanj, toda še premalo. Res, za vse se naša mladina bolj zanima, kot za svojo kmetsko strokovno izobrazbo. V naših knjižnicah se bolj poredko najdejo kmetske strokovne knjige. Če pa že so, leže navadno razmetane in zaprašene po policah.

Zdi se mi, da se delavci veliko bolj brigajo za svoje organizacije, zlasti za mladinske. Naša prosvetna društva imajo le bolj pred očmi splošno izobrazbo ter se posebej za strokovno izobrazbo kmetske mladine ne morejo toliko brigati. Vendar morajo prav prosvetna društva biti težišče vsega našega dela, in posvečati bodo morala zlasti v bolj kmetskih krajih kmetskim vprašanjem in kmetski izobrazbi velik, da ne rečem: pretežni del vsega svojega izobraževalnega dela. V organizaciji je naša moč. Tega ne moremo nikdar dosti povdariti. Kmetijski fant, kmetsko dekle, ki ni organizirano, škoduje sebi in svojemu stanu. V naši kmetski prosvetni organizaciji je mesta za vse. Osnujmo po naših prosvetnih in izobraževalnih društvih mladinske odseke: fantovske in dekliške. In potem na delo! Veliko smo že zamudili, ne zamujajmo več! V skupnem delu v naših društvih si gradimo novi lepši dom!

Naš kmetski stan, povsod bodi upoštevan in spoštovan! Mladina kmetska, vsa na plan, da zažari nam lepši dan! Sami si gradimo usodo boljšo, sami kujmo si bodočnost lepšo!

*

OBČNI ZBOR PROSVETNE ZVEZE. Prosvetna zveza v Mariboru ima svoj občni zbor v četrtek, 24. novembra, v dvorani Zadruga gospodarske banke v Mariboru. Začetek ob 10. uri popoldne. Prošnja za polovično vož-

njo je bila že davno poslana v Beograd, do zdaj pa še ni prišel od tamkaj odgovor. Ako bo polovična vožnja dovoljena, bomo o tem naše člane obvestili potem »Slovenca«.

Št. Peter pri Mariboru. Ker znamo ceniti delo in trud našega prosvetnega društva »Skala«, ki praznuje letos 30letnico svojega obstoja in dela za pravo narodno, krščansko omiko in državijansko vzgojo, zlasti v težkem pred- in medvojnem času, pa se tudi sedaj, hočemo ta jubilej sicer skromno, a vendar dostojno proslaviti. Proslava se vrši prihodnjo nedeljo dne 20. t. m. po sledečem sporedu: dopoldne ob pol desetih bo v župni cerkvi pridiga (č. g. Kolenc), nato slovesna sv. maša za vse žive in rajne društvene člane. Popoldne ob dveh so večernice in po večernicah v samostanski šoli občni zbor, na katerem govori sla. gostno besedo tajnik KA, č. g. Kolenc. Nastopil bo tudi pevski in tamburaški zbor. Vse kar pri Št. Petru slovensko in katoliško čuti, in vsi, ki ljubite vero svojih očetov in jezik materin, pridite in udležite se za naš Št. Peter lepe in izredne proslave. Pa tudi pristopajte kot člani, da tako pomagate širiti pravo omiko in voditi šentpeterski rod po poti svojih prednikov, ki so skrbeli, da je Št. Peter bil in ostal katoliški in slovenski in kot tak zvesti čuvar jugoslovanske misli, ki nam je ustvarila našo skupno domovino Jugoslavijo, ki ima v obmejnih katoliških Slovencih prav zveste čuvarje.

Remšnik. Bralno društvo namerava obhajati 400letnico turške sile in vprizori v nedeljo 27. t. m. popoldne igro »Turški križ.« Obhaja se ta dan tudi izseljeniška nedelja, kar pride v programu tudi do izraza. Vabimo vse domačine in sosede.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Slomškovo proslavo bomo v naši društveni dvorani obhajali v nedeljo dne 20. t. m., ob treh popoldne, s petjem, deklamacijami, odersko sliko in govorom vlč. g. dekana Fr. Sal. Gomilška. Pridite v velikem številu, da proslavimo tega velikega sina slovenskega naroda. Vstopnine ne bo.

Št. Janž na Dravskem polju. Prosvetno društvo Št. Janž na Dravskem polju predredi v nedeljo dne 20. novembra, ob treh popol-

MR. BAHOVEC

Planinka čaj

Bahovec se posebno priporoča onim, ki trpe na glavobolu, izčrpanosti, neurejeni prebavi in motnjah spomina.

Zavitek Din 20— v apotekah.

dne v Društvenem domu priljubljeno igro: »Mlinar in njegova hči«. Prijatelji poštenega razvedrila prisrčno vabljeno!

Središče. Ljudski oder vprizori v nedeljo dne 20. novembra, ob pol sedmih zvečer krasno štridejansko viteško igro »Zloba in zvestoba«. Nastopajo moške osebe v slikovitih viteških kostumih. Med odmori vas bo zabaval društveni tamburaški zbor. Pridite v obilnem številu!

Križevci pri Ljutomeru. Prihodnjo nedeljo, dne 20. novembra 1932, popoldne po večernicah gremo vsi v Slomškovo dvorano, kjer priredi Bralno društvo v proslavo 70letnice blažene smrti A. M. Slomška ljubko narodno igro »Pri kapelici«. Spored bo obsegal še slav. gostni govor o Slomškem in o 20letnici Slomškove dvorane, pevske točke in deklamacije. Križevčani, oddolžimo se spominu velikega Slovenca Slomškega ter pojdemo vsi na proslavo.

Ljutomer. Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 20. t. m., popoldne ob pol štirih na odru Katoliškega doma znano ljudsko igro s petjem v treh dejanjih »Krivoprišežnik«. Ta igra bo nudila lep gledališki užitek. Zveze z vlaki so ugodne. — Običajni Miklavžev večer bomo imeli letos že dne 4. decembra popoldne. Polno smeha bo in daril. — Praznik Brezmadežne, 8. decembra, proslavimo s popoldansko Marijansko akademijo. V drugem delu te akademije vprizorimo najnovejši verski misterij »Slehernik«, ki bo za Ljutomer nekaj novega.

Polzela. Da ne bo kedo mislil, da sedaj, ko imamo svoj lastni katoliški prosvetni dom, da počivamo. Ne, ravno narobe. Sedaj se je šele pričelo pravo življenje, ker dom nas vablja dom nas kliče k delu. Pretečeni mesec je i-

Izum v fotografski stroki.

Fotografiranje je že davno razširjen ljudski sport, za razmero-ma majhen denar je danes že vsakomur omogočeno biti lastnik fotografskega aparata. Le malokdo ve, kako je treba s tem ravnati. Toda vprašanje pravilne osvetlitve je še dandanes navzlic vsakovrstnim mehničnim merilecem svetlobe, eno najzagonetnejših vprašanj v življenju ljubitelja fotografije. To vprašanje je sedaj dokončno rešeno po izumu znane-ga berlinskega fizika prof. Brunona Lange. Ta je zgradil merilec, ki spreminja svetlobne vrednote v elektri-

Bridka zgodba skopuha.

(Dalje.)

»Dobro, se ujema, gorje, če bi kaj manjkalo!«

»Ali že imaš za deco ričet kuhan?«

»Da.«

»Žena ga naj nese v sobo. Tebi pa moram še zaupati nekaj prav posebnega.«

Čaka, dokler bable ne izgine.

»Na trgu v kakem prav skritem kotu moraš najeti kovačnico. Preskrbi si še zalogo bakra, od katere ne smeš ničesar prodati, dokler te ne bo nekdo uprašal za baker iz Damaska. Še le tedaj ga boš slobodno prodal, pa le po najvišji ceni. Nadalje moraš jutri v Kalyan . . .«

Kričanje je slišati.

Da se razločiti:

»Otroka sta utekla skozi okno! Skozi okno!«

Rama čuje divjo kletvico, kako beže ven. —

Hitro je treba nekaj ukreniti.

8

Pritisne na zaph pri vratih, vrata se odpro. Poslušaj, poluka v sobo, ki je prazna.

Pograbi Sito za roko, hiti skozi sobo, da bi se kam skrila. Spodaj pred vrati trčita skupaj Omarjem, ki je domneval ubežnika na dvorišču. Zagrabi oba in pritisne glavi obeh v svojo fardasto obleko, da bi ne mogla vpiti na pomoč.

»Ju že imam!«

Z motvozom, ki jima je pomagal v svobodo, ju zvežejo in vržejo nazaj v jetniško sobico.

»Šefkija, teslo nerodno, ki si lenuharil cel dan, preskrbi opeko, apno in pesek!«

Sluga odbrzi, njegova žena odstrani črepinje.

»Šefkija, okno popolnoma zazidaj! Luknje zameči!«

Po lestvi se vspne do okna, v sobi zavlađa tema.

»Tako, sedaj pa fejta!«

Razvežejo otroka.

»Sklede proč!«

melo Katoliško prosvetno društvo svoj redni občni zbor. Odseki društva prav živahno delujejo. Fantovski odsek ima vsak četrtek zvečer fantovski sestanek, za Božič pa ima na programu, da vprizori igro »Mlinarjev Janez«. Dekliški odsek ima vsak mesec svoj dekliški sestanek.

Vojnik. Naši vrhi, izobrazbe željni fantje so si pred kratkim osnovali svoje pevsko društvo. Sicer se je podoben moški zbor osnoval že lansko leto v Škofjivasi, pa vsled raznih ovir ni dolgo vzdržal. Občudovati moramo veliko požrtvovalnost teh naših pevcev, ki po 1 uro daleč prihajajo redno k pevskim vajam. Zbor vadi učitelj meščanske šole g. M. Vauda. Za predsednika so si izbrali vrlega fanta M. Lebarja. Novemu pevskemu društvu želimo vsestranskega napredka. Fantom pa kličemo: Le vztrajno naprej!

Št. Andraž pri Velenju. Požrtvovalnost in vztrajnost diči igralce našega Katoliškega prosvetnega društva. To so zlasti pokazali, ko so se pripravljali na dramo iz svetovne vojne »Rožmarin«. Navzlic temu, da so bili podnevi vpreženi v trdo kmetско delo, se zvečer niso ustrašili deževnega vremena ter slabega in dolgega pota ter so prihajali redno in točno k vajam. Njihov trud je bil bogato poplačan v nedeljo dne 6. novembra, ko so igro vprizorili. Dvorana Društvenega doma je bila nabito polna gledalcev, zlasti mnogo jih je prišlo iz sosednjih župnij. Tokrat so igralci pokazali, koliko so se naučili v 14 dneh. Podali so svoje vloge tako dovršeno in s takim doživetjem, da je bilo občinstvo neravnost očarano. Najlepše pa sta igrala gđe. Tončka Triglavova v ulogi Benčakove Lenke ter g. Ferdo Zaje v vlogi Gašparjevega Toneta, v katero je položil toliko resničnega življenja, da nobeno oko ni ostalo suho. Še onim našim možem, ki so okusili, kaj je vojno gorje, pa se nikoli ne pokažejo žalostne, se je prikradla solza v oko, ko jim je igra obudila spomin na one prežalostne čase. Da je prireditev tako dobro uspela, gre največja zahvala g. Jožku Brunčeku, ki je igro režiral in dal vsa scenerijska navodila. Mnogo pohvale je žel tudi tamburaški zbor, ki pod vodstvom društvenega knjižničarja g. Toneta Praprotnika izredno dobro napreduje. — Na splošno željo občinstva se igra ponovi v nedeljo dne 20. novembra, ob treh popoldne v na-

šem Društvenem domu. Ponočno nastopi tudi tamburaški zbor. Tokrat vljudno vabljeni vsi, zlasti še tisti, ki se prve predstave niso udeležili. Torej dne 20. novembra na svidenje v Društvenem domu!

Medija-Izlake. Naše Prosvetno društvo je imelo zadnjo nedeljo svoj redni občni zbor, na katerem je bil izvoljen stari odbor z č. g.

župnikom na čelu. Prvotno bi se imel vršiti meseca avgusta, a je bil od sreskega načelstva prepovedan radi nekega nedostatka. Gosp. F. Osolniku, župniku v Izlakah, se imamo tudi zahvaliti, da ima naša dvorana tako krasno električno razsvetljavo, ki je povsem njegova zasluga. Želeti bi bilo, da bi tudi inteligenca sodelovala v društvu.

Tik pred volitvami so imeli v Berlinu prometno stavko. Na sliki vidimo tramvajski voz, katerega ščitita pred napadi stavkujočih z obeh strani s policisti napoinjena avtomobila.

Fantom v svarilo!

(Dopis iz Pišec.)

Rad bi vam napisal kaj veselega, g. urednik, pa kaj, ko ne morem. Saj smo pred kratkim obhajali vseh mrtvih dan in misel na smrt nas je vse prevzela. Posebej še, ko so se naši nerazsodni in mladoletni fantje napili in na same Vse svetnike med seboj plačevali baže stare račune radi deklet in te nesrečne ljubezni. Saj se še jim mleko skoraj včasih cedi iz nosa, pa že mislijo na deklet, ljubezen itd. Pa kar vem, da se bo kdo

obregnil: »Ljubezen je bila, ljubezen še bo, ko tebe in mene na svetu ne bo.« Dobro! Ali pri vsem tem bi naj ti zaljubljeni pustili človeško življenje pri miru. Pa ga niso. Seveda, Boga preklinjati, svete obrede zaničevati in zasmehovati ter službo božjo motiti, to je danes posel nerazsodnih in ošabnih mladih kričočev. Pri tem pa jim ni sveta niti zapoved božja, niti človeško življenje.

In zgodilo se je pri nas na Vse svetnike. Gruča fantov je smešila popoldne na pokopališču svete obrede ter se obmetavala že vinjena z nelepimi izrazi.

»Mogoče še en teden in potem vaju bom že naučil olike v Gudjeratu!«

Vrata zabije. Fantek in dekletce sta zopet ajtnika.

Askir, čarovniška rastlina.

Čas poletnega vetra monsuna se je približal.

»Monsun je tu!« je pozdravil Mohamed svetnika s hriba.

»Da, še danes moramo po korenino. Počakajva, dokler se ne vrmeta pridigarja. Omar nas lahko odpelje v avtomobilu. Ni veliko manj nego 100 km. Lahko bi se peljali tudi po železnici, a boljše je, da nas nikdo ne opazuje.«

Z načrtom je bil svečenik zadovoljen, prav nič se ni več bal, da bo moral deliti skrivnost z večimi.

»Izdal ti bom tudi prostor, da boš lahko vsikdar našel dragoceni askir, tudi tedaj, ko že mene davno ne bo več na svetu. Askir raste pri Kalyanu na griču in to je edini prostor, kateri je meni znan v Indiji.«

Pridigarja sta prišla in Omar je bil koj pripravljen, da preskrbi avto. Ves radosten je vstopil Mohamed in njegove dobre volje ni niti skalicilo dejstvo, da je moral iz svojega žepa poravnati olje in bencin.

Z veliko brzino so dospeli na cilj in pustili voz v Kalyanu.

»Moramo naprej peš in skrbno paziti, da nam ne bo nikdo sledil.«

Mohamed si je celo okolico natančno ogledal, da bi ob prihodnjem monsunu našel sam pravo mesto. Vsi so bili razigrani in niti eden se ni drznil, da bi bil prekinil svetost trenutkov s kako besedo.

»Mohamed, ta-le hrib se imenuje Hadji Malangs in tega si moraš dobro zapomniti.«

Modri je le rahlo šepetal, Mohamed je zadovoljno kimal. Hrib je bil strm in pot težavna. Hudo je prijel navkreber modrega. Na sredini strmine je postal, segel globoko po sapo in rekel slovesno:

ko in kaže čas osvetlitve s takšno natančnostjo in tako preprosto, da ravna lahko otrok z njim. Majhne in večje pogreške, ki so jih dopuščali dosežani svetlomeri zaradi zmotljivosti človeškega očesa, so absolutno izključene. Princip na katerem temelji ta Langejev svetlomer, je tako enostaven, da je naravnost čudno, da ni še nihče prišel nanj. Svetloba s predmeta, ki ga hoče človek posneti, pada v majhni škatlici skozi zbiralno lečo na svetlobno stnico, v kateri se svetloba spremeni v elektriko, kakor pri televiziji in v aparaturi za zvočni film. Stanica je v zvezi s kazalcem, ki

Razšli so se še dokaj mirno. Ko pa so zvečer pri Travnikarjevih zmolili dva dela rožnega venca, je potrkalo na okno. Bilo je krog 23. ure. Plevnik Jožef je namreč pričel klicati Travnikarjevega sina ven. Vsi so bili proti odhodu sina Franca od doma to noč in ob tej uri. Pa nič ni pomagalo. Še brat Tone se mu je pridružil. In šli so v vas: Tone in Franc Travnikar, že omenjeni Plevnik in Jožef Zorčič. Prva pot jih pelje k bratu Travnikarjevih, da bi pri njegovem gospodarju poslušali radio. Ker pa so tam že spali, so se podali proti Sv. Urhu v vas. Franc Travnikar, mi zarski pomočnik, je ostal sedaj zadaj, da bi pri bližnji hiši dobil ognja, da si prižge cigareto.

V tem pride proti gruči Plevnikov brat Tone. Jožef Plevnik svojega brata baje že dalje časa ne more videti. Zato je sedaj nahujskal družbo, ki se je v njej nahajal, na njega. In res jih je Tone Plevnik skupil s palico od Zorčiča, ki mu jo je dal Jožef Plevnik v roko. Tone Plevnik je zbežal, a Jožef, brat njegov, se je začel sedaj znašati nad ostalimi: »Kdo je udaril mojega brata?« Vse prigovarjanje ga ni pomirilo. Izjavil je še, da je bil njegov brat pač nor, da je bežal, on tega pač ne bi storil. V tem se družbi zopet pridruži Franc Travnikar. Na zadnje Plevnikove besede dostavi: »Mi trije bi te že pošteno naklestili.« V tem se obrne Plevnik proti njemu, a on ga sune od sebe. Črez par trenutkov pa se Plevnik zaleti v Franca Travnikarja in ga vrže po strmini ob kolovozu ter zbeži. Napadeni zavpije: »Primite ga, z nožem me je!« Ali ostala dva sta hitela pomagat ranjencu. Postavila sta ga na noge, da ga vodita proti domu. Pa ni šlo, ker je ranjenec tako oslabil, da se je kar sesedel. Hitro sta oskrbela voz pri bližnji hiši za prevoz v bolnico. Komaj pa privozijo mimo Travnikarjevih, ranjenec že ni več domačih spoznal. In ne daleč od domače hiše je podlegel rani.

Rana je bila strašna. Rezilo je predrlo žilo odvodnico in debelo črevo ter

šlo do hrbtenice. Smrt neizbežna, kakor je ugotovila obdukcijška komisija. Zločinec je dejanje mirno priznal. Pravega izgovora seveda nima. Glavni krivec pa bo gotovo pijača. Tako! Ko obhajamo spomin smrti rajnih, nas pretrese taka grozna novica in smrt. Oh, ta mladina! Kam bomo pač prišli, če bo mladina le mislila na pijačo, moderno ljubezen in nož, vse kar je pa božjega pa sramotila in preklinjala ter blatila. Zopet vzgled, kam drvimo, če bo naša mladina vzgojena brez Boga!

Remšnik. (400letnica turških grozot.) Grozni Turki so tudi tukaj hodili in pri umikanju v svojo domovino leta 1532 tukajšnje cerkev opustošili. Ta opomba v remšniški kroniki kliče sedanjemu rodu o 400letnici grozne nesreče za te kraje in takratne naše prednike, kakor tudi na veliko hrabrost, junaštvo ter versko gorečnost tedanjega rodu. Kronika pravi dalje, da je že dne 16. oktobra 1535 lavantinski škof Filip cerkev na Remšniku na novo posvetil in pokopalnice kakor tudi dva oltarja, ter blagoslovil tri vonove in birmal okrog 100 otrok. To da sklepate na gorečnost in požrtvovalnost vernikov v tistih groznih časih.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Letos pa lahko rečemo: Veliko smo ga pridelali, namreč vinskega in jabolčnega mošta. Če bi ga pa bilo malo in še povrh kiselo, bi pa rekli: Takega nam je Bog dal. Res se na več krajih že sliši nevolja, češ, da je mošta preveč, sadja preveč, posode pa premalo. Tudi naše ženske so v velikih skrbih. Pravijo namreč: Kaj bo letos, ko je toliko pijače. To se nam bo najbrž slabo godilo, če imajo moški toliko amerikanca, tukle in šmarnice. Pa upajmo, da bodo znali naši moški darove božje zmerno uživati in da tako po naših družinah ne bo prišlo do kakih pretresljajev in hujskih nemirov. — Saperlot! Na našem cerkvenem koru pa se zadnje tedne naši pevci prav dobro postavljajo. Dobili smo namreč novega, navdušenega in požrtvo-

valnega organista v osebi g. Ernesta Majhenič, ki je zbral okrog sebe že do kakih 30 pevcev in pevk, ki se tudi tedensko večkrat vadijo v petju. Res je, da je še z našim novim cerkvenim zborom, kakor z novim moštom v sodu, kjer še vse kipi in vre. Vendar pa, če bo šel naš novi pevski zbor po tej začrtani poti in redno imel pevske vaje, bo pa znal sčasoma postati še prav nevaren tekmeč marsikateremu sosednjemu cerkvenemu zboru. — Hm! Tudi Trojičani kaj premoremo, če si pošteno zavijamo rokave in si pošteno pljuneemo v roke.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Fantje prosvetnega društva so nam vprizorili kaj lepo, resno in pretresljivo igro »Zloba in zvestoba«. Podali so jo prav lepo in je le velika škoda, da mnogi ljudje rasne in lepe igre še vedno ne znajo prav gledati in poslušati ter s tem še druge spravijo ob pravi užitek. Fantje so tudi sklenili, začeti zdaj z rednim delom v fantovskem odseku. Tako je prav: le složno vsi iz cele fare! Katoliško prosvetno društvo si je na občnem zboru izvolilo nov odbor: želimo mu korajže in uspehov pri delovanju za oživiljenje društvenega dela! — Po daljšem holehanju je umrl znani kmet Jožef Frank v Sv. Lovrencu, N. v m. p.!

Št. Jernej pri Ločah. Pri nas je v 51. letu svoje starosti umrl g. Gašpar Paulič, brat našega župnika vlč. g. Petra Paulič, katerega je vsa leta zvesto in požrtvovalno vodil gospodarstvo. Pogreb je bil v pondeljek dne 14. t. m. dopoldne. Naj v miru počiva!

Gajovci niže Ptuja. To poletje je dal postaviti kmet Franc Rižnar, po domače Mihalek, lepo kapelo, ki je gotovo najlepša in največja na Ptujskem polju. V zvoniku ima tudi 40 kg težek zvon. V nedeljo dne 23. oktobra popoldne ob treh je bila ob veliki udeležbi ljudstva slovesna blagoslovitev lepo okinčane kapele po domačem šmarjetskem župniku g. konz. svetniku Šketa ob asistenci g. kaplana. Najprej je blagoslovitelj v daljšem pomembnem govoru omenil, da je kapela presv. Srca Jez. sad zaobljube, ki jo je storil sedanji gospodar Franc takrat še mladenič in vojak podčastnik v svetovni vojski na soški fronti v tistih strahotnih dneh in pozneje v italijanskem ujetništvu. Natb je bila blagoslovitev kapele, potem pa posvetitev zvona, ki nosi ime botra

se premakne na kazalni plošči tem bolj, čim močnejša je svetloba in po njej posredno tok, ki nastane v stani. Dva upora skrbita za to, da je mogoče upoštevati občutljivost plošče in zaslon ko pritisk na gumb in kazalec pokaže mehansko absolutno točno osvetlitev.

Švicarji elektrificirajo.

Uprava švicarskih zveznih železnic namerava v prihodnjih letih elektrificirati še 400 km svojega železniškega omrežja. Ker bo tako obsežna elektrifikacija zahtevala precejšnje električne energije, bode uprava začela graditi najprej veliko električno cen-

»Mohamed, bližamo se prostoru, kjer homo našli čudežno rastlino.«

Komaj je izrekel te besede, je nastala tišina, vsi so šepetali sure iz korana. Modri je korakal preplašenega obraza naprej. Strah, presenečenje, jezo, vse to je čital Mohamed z njegovih potez in je postal še sam nemiren.

Pot je vodila mimo pečine, ki jim je zapirala razgled. Modri je hitel naprej. Mohamed in pridigarja so mu sledili.

Zagledali so starega moža, kateremu so gledali izpod turbana srebrnobeli lasje. Klečal je in molil iskreno.

»Pes!« je nahrulil modrega. »Kako se drzneš pripeljati seboj te ljudi in me motiti v pobožnosti? Mar ti hočeš izdati dragoceno skrivnost?«

Modri, na videz čisto potrj, je odgovoril zelo spoštljivo:

»Poslušaj, oče vse svetosti! Prikazal se mi je prerok in mi razodel, da so moji dnevi šteti tukaj na zemlji. Skrivnost naj predam temu le svetniškemu možu, taka je želja prerokova...!«

»Lažeš, pes!« ga je strastno prekinil starec. »Lažeš! V obraz ti povem, da si lažnjivec! Tvoje prostaško obnašanje, tvoje blebetanje in prosjačenje te razkrinkuje! Dragoceno zelišče ne bo nikdar več tvoja last! Skrivnost je bila zaupana od preroka meni, jaz jo bom branil in četudi s svojim življenjem! Askir bom proklel in v tvoji roki ne bo pomenil več nego navadna trava ali detelja.«

»Tvoje prokletstvo ti ne bo koristilo«, je vpil modri in še bolj vneto: »Nič me ne more zadržati, da bi ne sledil povelju prikazni. Hočem in zahtevam zelišče, dobil ga bom!«

»Nikakor ne, pasji sin! Od Allaha prokleti! S svojim življenjem bodem branil rastlino pred tvojimi požrešnimi prsti!«

Modri je spregovoril s krepkim glasom:

»Svarim te! Hočem in moram imeti askir. Ako se braniš ter ustavljaš, delaš to na lastno nevarnost in proti volji preroka!«

»Ne, moram te posvariti! Prerok je z menoj! Nevarnost preti tebi!«

Vincencija. Zatem se je zmollo litanije presv. Srca Jezusovega in pevcí so zapeli par pesni, s čim je bila blagoslovitev končana. Tedaj so se potegnili v zvonik zvon, ga namestili, in kmalu nam je prvič zadonel njegov mili glas ter nas opomnil, da ne smemo misliti samo na ta svet, temveč tudi na večnost. S tem je bila lepa slovesnost zaključena in ljudje so se razšli. Povabljeni sorodniki, prijatelji in sosedje pa so v prazničnem razpoloženju v gostiteljevi hiši se spomnili tudi potrebne nove bogoslovnice ter zbrali kot spomin na to slovesnost 170 Din ter znesek potom župnega urada poslali na pristojno mesto. Darovalcem stoterni Bog plačaj, gostiteljema gospodarju Francu in njegovi skrbni ženi Neži pa Bog daj, da bi po prestanem trpljenju trdega dela in varčnosti ter izpolnjeni obljubi še mnogo let srečno gospodarila na lepo urejenem domu, ki je gotovo najlepši daleč na okrog ter v družbi svojega dobrega strica in dedeka tudi lepo vzgojila svoja otroka!

Mestni vrh pri Ptuj. Malokedaj se oglasi v naši občini bela žena smrt, pa kadar se oglasi, zadene tembolj živo. Na Vernih duš dan nam je vzela po težki bolezní predobrega mladence, 22letnega Preložnik Rudolfa. Triletna bolezen sušica mu je pretrgala nit življenja, ki je bil edini up žalostnih starišev. Umrl je bogoudano. Saj so mu lajšali trpljenje predvsem č. gg. patri Mirko in Konstantin z večkratnimi obiski. Pri odprtem grobu je g. pater Konstantin govoril v srce segajoče poslovljine besede. Tudi prijatelji pevcí so se rajnega spomnili s prelepimi poslovljnimi žalostinkami. Koliko spoštovanje in priljubljenost je užival, je pokazal veličasten pogreb, katerega so se udeležili pokojnikovi prijatelji celo iz Maribora, Sv. Urbana, Podčetrka in od drugod. Vsem najprisrčnejša zahvala! Rajni naj počiva v miru, preostalim naše prisrčno sožalje!

Velika Nedelja — Trgovišče. Pretekli mesec nas je za vedno v tej dolini solz zapustila naša preblaga vaščanka, soseda in predobra mati kmetica Alojzija Kumer iz Trgovišča. Dopolnila je 50. leto starosti in 25. leto zakonskega življenja. Ves označeni čas svojega življenja je rajna skrbno in neumorno delala, molila, trpela in skrbela za svojo družino. Bila je dobra žena in skrbna mati svojih otrok,

katero je vedno navajala k lepemu krščanskemu življenju. Rajnica je bila blaga duša napram trpečim, smilil se ji je vsak, ki je potreboval pomoči in mu je rada priskočila na pomoč. Ohranimo jo za vedno v spominu z molitvijo. Teško prizadetim in žalujočim naše iskreno sožalje!

Ljutomer. Gospa Fr. Brandlova, goslarška umetnica iz Maribora, priredi v nedeljo dne 27. t. m. v sokolski dvorani popoldne ob treh koncert. Sodeluje tudi koncertna pevka gospa prof. L. Vedralova iz Maribora in mladinski pevski zbor naše Glasbene šole pod vodstvom gospe prof. M. Zacherlove iz Maribora. Pridite, ker bo vstopnina zelo zmerna, da slišite umetno sviranje na gosli, umetno solopetje in naše male slavčke, ki pojejo enoglasne, dvo- in troglasne pesmi. Več na vabilih!

St. Vid nad Valdekom. Malo kaj se sliši od nas. Da živimo, evo nekaj novic! Imeli smo pred kratkem obenem kar tri mrljice in tri poroke. Med drugimi se je poročil predsednik tukajšnjega Prosvetnega društva Jožef Zajamšek z Ivanko Mrakovo. — Umrl je Mihael Ramšak, v 74. letu svoje starosti. Za nove zvonove je mnogo prispeval. Zadelo ga je kap. Njegovi domači so mu priskrbeli lep pogreb. Istčasno smo pokopali dobrega gospodarja in vzornega očeta Tomaža Megalec. Skoro eno leto ga je mučna bolezen priklenila na bolniško posteljo, pa je vse trpljenje prenašal z največjo potrpežljivostjo. Bil je začasa Avstrije zaveden Slovenec in povsod značajan krščanski mož. Izpolnil je 77. leto starosti. Njegovega pogreba se je udeležila skoro cela župnija. Prihiteli so znanci in prijatelji od blizu in daleč. — Za vse svetnike in spomin vernih duš so župljani grobove svojih rajnih zelo lepo okrasili. Celó pokopališče je bilo v zlatih krizantemah in pokrito še z drugimi cveticami, ki jih le najdemo pri kakem mestnem vrtnarju. Za cerkvenega ključarja pri župnijski je postavljen 28letni samski posestnik A. Štinek, po domače Kun, pri podružni cerkvi sv. Ruperta pa dolgoletni, za vse dobro vneti šentvidski župan Jožef Meh, po domače Legner. Cerkvenokonkurenčni odbor je začel s popravili pri župnišču in gospodarskih nadarbinskih postopjih.

Polzela. V nedeljo dne 20. t. m. se vrši na gori Ojki zahvalna služba božja za vse do-

brotnike, ki so z veliko požrtvovalnostjo pripomogli, da se je naša, po požaru uničena cerkev na gori pokrila. Tudi zvonovi, kateri še ležijo na tleh, se bodo ta dan dvignili in zazvonili v zahvalo vsem darovalcem in dobrotnikom.

Podčetrtek. Gospod urednik, Vi se nam smilite, ko poročate same žalostne novice, oziroma jih Vam pošiljajo drugi. Hvala Bogu, da je pri nas drugače in le želimo, da bi še v nadalje tako ostalo. Naši fantje so pridni in pošteni, kakor tudi dekleta. Fantje imajo celo svoj moški pevski zbor, kjer že prav dobro delajo. Tako so na vernih duš dan zapeli že prav dobro na pokopališču »Oj, Doberdobe, tako da so bili vsi presenečeni, pa tudi ganjeni. To nedeljo pa so se celo oglasili v cerkvi in zapeli pod vodstvom tukajšnjega g. organista lepo Marijino pesem v največjo zadovoljstvo. Tako je prav, pravijo naši ljudje in rečejo: fantje, le oglasite se še kaj! Vas, gospod urednik, pa prosimo, da nam pripeljete kaknega vinskega trgovca, ker imamo letos tu silno dobro kapljico.

Sv. Vid pri Planini. Poznam precej gorskih župnij in jih nehoté primerjam z našo župnijo. Moram trditi, da naše ljudstvo ni zaostalo ljudstvo, čeravno gospodari na planinah 319 m nad morjem. Brez vse hvale lahko trdim, da je bil St. Vid pred nedavnim časom torišče živahnega prosvetnega udejstvovanja. Če je za hip to udejstvovanje omrvelo, so pač v največji meri krive razmere, gospodarske in druge, ki so zajele današnjo dobo. Imel pa je St. Vid seveda tudi v besedi krepke delavce, ki so nas zapustili. Vsi vemo, da še mnogo dela čaka vse, da bomo morali vsi storiti mnogo več, kakor je naša dolžnost. Preko današnjih razmer je težka pot, naša pot pa bo pot dela kljub težkim razmeram. Pijančevanja pri nas, hvala Bogu ni, ljudstvo je mirne narave. Današnje razmere in stališče kmeta je v resnici težko. Edina pot do boljših dni je res izobrazba širših narodovih plasti in srčna kultura. Brez srčne kulture bo svet, ki drvi navzdol, propadel. Kultura srca je potrebna nam vsem. V slovenskem narodu sem našel veliko miline in kulture srca. Treba je pač to najlepšo cvetko zalivati in gojiti v srcu poedince in v srcu množice, in to je naša naloga v bodočnosti.

Brez nadaljnjega obojavljanja je korakal modri proti mestu, na katerem je rastle čudatvorno zelišče, katero je opazil Mohamed še le sedaj in se je pripravil, da ga izpuli.

Starec se je pognal kvišku, razprostrl roke proti nebu in zaklical:

»Podeli mi moč, veliki prerok, da se borim s tem bogokletnim človekom!«

Odvrgel je široki pas, strgal si je dolgo obleko s sebe in jo pognal ob stran.

Mohamed je zrl na prizor, kakor bi ga bil kedo oplazil po glavi. Sedaj še le je opazil, da je razgaljeni starec prav krepak mož, njegove roke so pričale o moči in delu. Dičila so ga široka pleča, prsa in napete mišice. Zgledal je liki rokoborec, ne pa kot od spokornega življenja oslabelel duhovnik. Njegovo telo se ni ufemalo s starostno glavo. Prerok je storil velik čudež, ko je podaril starcu orjaško moč. Mohamed je trepetal od strahu.

Starec se je pognal v sključenega modrega, ga privil z mišičastimi rokami na prsa, ga dvig-

nil od tal in četudi je cepetal z nogami, ga je odnesel na stran in ga vrgel z veliko močjo po pobočju navzdol.

Modri se je prekotalil preko trave in grmovja, preko panjev ter kamenja in obležal spodaj.

Starec je pogledal za njim z odločnim namenom, da ponovi isti poskus napram ostalim, ki so jo pa rajši prostovoljno odkurili po pobočju.

Zadeli so na modrega in se ozrli v strahu po preganjalcu. S prekrizanimi rokami je stal na skali in je pošiljal za begunci cel veletok psov in kletvic.

Še le po večerji je prekinil modri neznožno tišino:

»Mohamed, danes nas je oplazil prerok z udarcem usode. Nikakor pa nas ni zapustil. Navdahnil nas je z misljo, naj krenemo na drugo pot, ki bo uspešnejša.«

Napravil je pomemben odmor, ki je poživil Mohamedova upanja in pričakovanja.

(Dalje sledi.)

tralo. Centrala bo stala ob velikem dolinskem jezu, nad katerim bo 9 km dolgo in poldrug km široko zbiralno jezero, v katerem bodo zastajala 26 milijonov kub m vode. Zajezili bodo namreč reko Etzel v bližini Einsiedla v kantonu Schwyz. Tako nastalo novo jezero bo ležalo 100 m nad morjem. Vsa dela za tako zgraditev velikega jezua in elektrarne, bodo stala 62 milijonov švicarskih frankov.

Inscrirajte!